

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS 2004 M. BALANDŽIO 29 D. DIREKTYVOS 2004/48/EB DĖL INTELEKTINĖS
NUOSAVYBĖS TEISIŲ GYNIMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS PREKIŲ ŽENKLŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1981 PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO
ATITIKTIES LENTELE**

Europos Parlamento ir Tarybos 2004 m. balandžio 29 d. direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo	1. Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo Nr. VIII-1981 pakeitimo įstatymo projektas 2. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas	Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis
1 straipsnis. Objektas Ši direktyva nustato priemones, procedūras ir gynybos būdus užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių gynimą. Šioje direktyvoje terminas “intelektinės nuosavybės teisės” apima ir pramoninės nuosavybės teises.		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.
2 straipsnis. Taikymo sritis 1 Nepažeidžiant priemonių, kurios yra ar gali būti numatytos Bendrijos ar nacionalinės teisės aktuose, jei tokios priemonės yra palankesnės teisių turėtojams, šioje direktyvoje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai yra taikomi 3 straipsnio nustatyta tvarka visiems intelektinės nuosavybės teisių pažeidimams, numatytiems Bendrijos ir (arba) atitinkamos valstybės narės nacionaliniuose teisės aktuose.	70 straipsnis. Teisių gynimo būdai 1. Pareiškėjas, ženklo savininkas ar jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą [...].	Visiškas
2 Ši direktyva nepažeidžia specialių nuostatų dėl teisių gynimo bei dėl autorių teisių ir gretutinių teisių apribojimų nustatytų Bendrijos teisės aktuose, visų pirma Direktyvos 91/250/EEB ir, ypač, jos 7 straipsnio nuostatų ar Direktyvos 2001/29/EB ir, ypač, jos 2-6 ir 8 straipsnio nuostatų.		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.
3. Ši direktyva neturi poveikio: a) Bendrijos nuostatoms, reglamentuojančioms materialinę intelektinės nuosavybės teisę,		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.

<p>Direktyvai 95/46/EB, Direktyvai 1999/93/EB ar Direktyvai 2000/31/EB bendrai ir, ypač, Direktyvos 2000/31/EB 12-15 straipsniams;</p> <p>b) valstybių narių tarptautiniams įsipareigojimams ir visų pirma TRIPS sutarčiai, įskaitant įsipareigojimus, susijusius su baudžiamosiomis procedūromis ir bausmėmis;</p> <p>c) bet kurioms valstybių narių nacionalinėms nuostatomis, susijusioms su baudžiamosiomis procedūromis ar bausmėmis dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo“.</p>		
<p>3 straipsnis. Bendrieji įpareigojimai</p> <p>1. Valstybės narės numato priemones, procedūras ir gynybos būdus, būtinus užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių, kurioms taikoma ši direktyva, vykdymą. Tos priemonės, procedūros ir gynybos būdai turi būti sąžiningi, teisingi, neturi būti komplikuoti ar brangūs, ar sukelti nepagrįstą vėlavimą ar delsimą.</p> <p>2. Tos priemonės, procedūros ir gynybos būdai taip pat turi būti veiksmingi, proporcingi ir atgrasantys; jie turi būti taikomi tokiu būdu, kad nebūtų sukuriamos kliūtys teisėtai prekybai ir numatytų apsaugos priemonės nuo piktnaudžiavimo jomis.</p>	<p>Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas</p> <p>7 straipsnis. Proceso koncentracija ir ekonomiškumas</p> <p>1. Teismas imasi šiame Kodekse nustatytų priemonių, kad būtų užkirstas kelias procesui vilkinti, ir siekia, kad byla būtų išnagrinėta teismo vieno posėdžio metu, jeigu tai nekenkia tinkamai išnagrinėti bylą, taip pat kad įsiteisėjęs teismo sprendimas būtų įvykdytas per įmanomai trumpesnę laiką ir kuo ekonomiškiau.</p> <p>2. Dalyvaujantys byloje asmenys privalo sąžiningai naudotis ir nepiktnaudžiauti jiems priklausančiomis procesinėmis teisėmis, rūpintis greitu bylos išnagrinėjimu, rūpestingai ir laiku, atsižvelgdami į proceso eigą, pateikti teismui įrodymus ir argumentus, kuriais grindžiami jų reikalavimai ar atsikirtimai.</p> <p>80 straipsnis. Žyminio mokesčio dydis</p> <p>1. Už kiekvieną ieškinį (pradinį ar priešieškinį), pareiškimą dėl ikisutartinių santykių, trečiojo asmens, pareiškusio savarankišką reikalavimą dėl ginčo dalyko, pareiškimą jau pradėtoje byloje, pareiškimą ypatingosios teisenos bylose mokamas tokio dydžio žyminis mokestis:</p> <p>1) turtiniuose ginčiuose – nuo ieškinio sumos: iki trisdešimt tūkstančių eurų – 3 procentai, bet ne mažiau kaip dvidešimt eurų; nuo didesnės kaip trisdešimt tūkstančių eurų sumos iki vieno šimto tūkstančių eurų – devyni šimtai eurų plus 2 procentai nuo ieškinio sumos, viršijančios trisdešimt tūkstančių eurų; nuo didesnės kaip vieno šimto tūkstančių</p>	Visiškas

	<p>eurų sumos – du tūkstančiai trys šimtai eurų plius 1 procentas nuo ieškinio sumos, viršijančios vieną šimtą tūkstančių eurų. Bendras žyminio mokesčio dydis turtiniuose ginčiuose negali viršyti penkiolikos tūkstančių eurų;</p> <p>6) kituose ginčiuose – vieno šimto eurų;</p> <p>7) bylose dėl teismo įsakymų – ketvirtadalis sumos, mokėtinos už ieškinį, bet ne mažiau kaip dešimt eurų;</p> <p>8) dokumentinio proceso tvarka nagrinėjamos bylose – pusė sumos, mokėtinos už ieškinį, bet ne mažiau kaip dešimt eurų;</p> <p>5. Už prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemonės arba įrodymų užtikrinimo ar rinkimo priemonės, kurios susijusios su nacionaliniuose ar užsienio arbitražuose arba užsienio teismuose nagrinėjamomis bylomis, taip pat kurios susijusios su nacionaliniuose ar užsienio arbitražuose arba užsienio teismuose nagrinėtinomis bylomis (iki ieškinio atitinkamam teismui ar arbitražui pareiškimo), mokamas penkiasdešimt septynių eurų žyminis mokeskis.</p> <p>7. Šiame straipsnyje nurodytus procesinius dokumentus ir jų priedus pateikiant teismui tik elektroninių ryšių priemonėmis, mokama 75 procentai už atitinkamą procesinį dokumentą mokėtinos žyminio mokesčio sumos, bet ne mažiau kaip du eurai.</p> <p>95 straipsnis. Piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis pasekmės</p> <p>1. Dalyvaujantis byloje asmuo, kuris nesąžiningai pareiškė nepagrįstą ieškinį (apeliacinį ar kasacinį skundą, prašymą atnaujinti procesą, pateikė kitą procesinį dokumentą) arba sąmoningai veikė prieš teisingą ir greitą bylos išnagrinėjimą ir išsprendimą, gali būti teismo įpareigotas atlyginti kitam dalyvaujančiam byloje asmeniui šio patirtus nuostolius. Motyvuotas prašymas dėl nuostolių atlyginimo gali būti paduotas iki bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos arba gali būti pareikštas ieškinys dėl nuostolių atlyginimo naujoje byloje. Toje pačioje byloje paduoti prašymai dėl nuostolių, padarytų piktnaudžiaujant procesinėmis teisėmis, atlyginimo žyminiu mokesčiu neapmokestinami. Naujoje byloje pareikšti ieškinio reikalavimai dėl nuostolių, padarytų piktnaudžiaujant procesinėmis teisėmis, atlyginimo apmokestinami žyminiu mokesčiu pagal šio Kodekso 80</p>	
--	--	--

	<p>straipsnį.</p> <p>2. Teismas, nustatęs šio straipsnio 1 dalyje numatytus piktnaudžiavimo atvejus, gali paskirti dalyvaujančiam byloje asmeniui iki penkių tūkstančių septynių šimtų devyniasdešimt dviejų eurų baudą, iki 50 procentų iš šios baudos gali būti skiriama kitam dalyvaujančiam byloje asmeniui. Kai pareiškiamas šio straipsnio 1 dalyje numatytas reikalavimas dėl nuostolių atlyginimo, dalyvaujančio byloje asmens naudai paskirta baudos dalis įskaitoma į priteistiną nuostolių sumą.</p>	
<p>4 straipsnis. Asmenys, turintys teisę kreiptis dėl priemonių, procedūrų ir gynybos būdų taikymo</p> <p>Valstybės narės toliau nurodytiems asmenims suteikia teisę kreiptis dėl šiame skyriuje numatytų priemonių, procedūrų ir gynybos būdų taikymo:</p> <p>a) intelektinės nuosavybės teisių turėtojams taikytinos teisės normų nustatyta tvarka;</p> <p>b) visi kiti asmenys, turintys teisę naudotis tomis teisėmis, visų pirma, licenciatai, kiek leidžiama taikytinos teisės normų nustatyta tvarka;</p> <p>c) kolektyvinio intelektinės nuosavybės teisių administravimo institucijos, kurios yra paprastai pripažįstamos turinčiomis teisę atstovauti intelektinės nuosavybės teisių turėtojams, kiek leidžiama taikytinos teisės normų nustatyta tvarka;</p> <p>d) profesinės organizacijos, kurios yra paprastai pripažįstamos turinčiomis teisę atstovauti intelektinės nuosavybės teisių turėtojams, kiek leidžiama taikytinos teisės normų nustatyta tvarka.</p>	<p>70 straipsnis. Teisių gynimo būdai</p> <p>1. Pareiškėjas, ženklo savininkas ar jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti:</p> <p>1) pripažinti teises;</p> <p>2) įpareigoti nutraukti neteisėtus veiksmus;</p> <p>3) uždrausti atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala;</p> <p>4) atlyginti turtinę žalą, įskaitant negautas pajamas ir kitas turėtas išlaidas, o šio įstatymo 76 straipsnyje numatytais atvejais – ir neturtinę žalą;</p> <p>5) taikyti kitus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus teisių gynimo būdus.</p>	Visiškas
5 straipsnis. Autorystės ar teisių turėjimo		Visiškas

<p>prezumpcija Taikant šioje direktyvoje numatytas priemonės, procedūras ir gynybos būdus:</p> <p>a) kad literatūros ar meno kūrinio autorius būtų laikomas autoriumi, jeigu neįrodyta kitaip, ir dėl to turėtų teisę pradėti procesą dėl pažeidimo, pakanka, kad jo vardas būtų įprastu būdu nurodytas kūrinyje;</p> <p>b) a punkto nuostata taikoma atitinkamai gretutinių teisių turėtojams jų saugomo objekto atžvilgiu.</p>		Direktyvos 5 straipsnis nėra susijęs su prekių ženklų teisine apsauga.
<p>6 straipsnis. Įrodymai 1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kreipiasi šalis, pateikusi pagrįstai turimus įrodymus, kurių pakanka jos pretenzijoms paremti, ir, pagrįsdama tas pretenzijas, yra nurodžiusi įrodymus, kurie yra priešingos šalies žinioje, kompetentingos teismo institucijos gali reikalauti, kad priešingoji šalis pateiktų tokius įrodymus, atsižvelgiant į slaptos informacijos apsaugą. Taikydamos šią straipsnio dalį, valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos teismo institucijos laikytų pakankamo kūrinio ar kito saugomo objekto kopijų skaičiaus atrankinę dalį pakankamu įrodymu.</p>	<p>72 straipsnis. Įrodymai 1. Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalauti iš priešingos šalies šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių skaičiaus atrankinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad padarytas šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas.</p>	Visiškas
<p>2. Tomis pačiomis sąlygomis komerciniu mastu įvykdyto pažeidimo atveju valstybės narės imasi priemonių, kurios yra būtinos užtikrinti galimybę kompetentingoms teismo institucijoms, šalies prašymu, reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, esančius priešingos šalies žinioje, atsižvelgiant į slaptos informacijos apsaugą.</p>	<p>72 straipsnis. Įrodymai 2. Jeigu šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas padarytas komerciniais tikslais ir yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka iš priešingos šalies gali išreikalauti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, jei garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Jeigu tokie įrodymai per teismo nustatytą terminą nepateikiami be svarbių priežasčių arba atsisakoma leisti jais pasinaudoti, teismas turi teisę</p>	Visiškas

	priimti sprendimą remdamasis jam pateiktais įrodymais.	
<p>7 straipsnis. Įrodymų užtikrinimo priemonės</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad, net prieš pradėdant procesą dėl bylos esmės, kompetentingos teismo institucijos šalies, pateikusių pagrindai turimus įrodymus paremti pretenzijas, kad yra pažeistos ar gali būti pažeistos intelektinės nuosavybės teisės, prašymu galėtų reikalauti tinkamų veiksmingų laikinųjų priemonių užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, atsižvelgiant į slaptą informaciją. Tokiomis priemonėmis gali būti teisės pažeidžiančių prekių išsamus aprašymas, imant ar neimant pavyzdžius, arba tokių prekių ir atitinkamais atvejais medžiagų ir priemonių, kurios yra naudojamos tokių prekių gamybai ir (arba) platinimui, ir su jomis susijusių dokumentų poėmis. Tokios priemonės taikomos, jei reikia, neišklausius kitos šalies, visų pirma tuomet, kai delsimas galėtų padaryti esminę nepataisomą žalą teisių turėtojų arba kai yra akivaizdi grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti.</p> <p>2. Kai taikomos priemonės užtikrinti įrodymus, neišklausius kitos šalies, suinteresuotosioms šalims apie tai pranešama be delsimo ne vėliau kaip tuoj pat pritaikius priemones. Priemonės peržiūrėjimas, įskaitant teisę būti išklausytam, taikomas suinteresuotų šalių dėl priemonės prašymu, siekiant per pagrindą laikotarpį po pranešimo apie priemones nuspręsti, ar priemonės turėtų būti pakeistos, atšauktos ar patvirtintos.</p>	<p>73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės</p> <p>5. Teismas asmens, pateikusių visus pagrindai turimus ir jo reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, kad buvo pažeistos, arba gresia, kad bus pažeistos, šio įstatymo nustatytos teisės, prašymu gali taikyti laikinąsias apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemones, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga, ir taip užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, tai yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) išsamiai aprašyti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes ir jas sulaikyti arba tik aprašyti; 2) areštuoti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius, prireikus – medžiagas ir priemones, kurios naudojamos joms gaminti ir (arba) platinti, bei su jomis susijusius dokumentus ir juos paaimti; 3) taikyti kitas skubias ir veiksmingas laikinąsias apsaugos priemones, nurodytas Civilinio proceso kodekse. <p>6. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomą žalą pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios apsaugos priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, tai yra iš karto tas priemones pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklausytam, laikinosios apsaugos priemonės gali būti peržiūrėtos siekiant per protingą terminą po pranešimo apie priemonių pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.</p> <p>Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas</p> <p>221 straipsnis. Įrodymų užtikrinimas</p> <p>Asmenys, kurie turi pagrindą baimintis, kad pateikti jiems reikalingus įrodymus vėliau pasidarys negalima arba sunku, gali prašyti teismą, tiek prieš ieškinio padavimą, tiek ir padavus jį, užtikrinti šiuos įrodymus.</p> <p>223 straipsnis. Įrodymų užtikrinimo tvarka</p> <p>2. Tais atvejais, kai asmuo, nepateikęs ieškinio, prašo įrodymų</p>	Visiškas

	užtikrinimo, teismas, užtikrindamas įrodymus, paskiria ne ilgesnį kaip keturiolikos dienų terminą ieškiniui pateikti. Per teismo nustatytą terminą nepateikus ieškinio, teismas nutartimi panaikina įrodymų užtikrinimo priemones. Užtikrindamas įrodymus, teismas gali pareikalauti, kad užtikrinimo prašantis asmuo pateiktų užstatą. Jeigu per teismo nustatytą terminą ieškinys nepateikiamas ir asmuo, patyręs nuostolių dėl įrodymų užtikrinimo, per trisdešimt dienų nepareiškia ieškinio dėl jų atlyginimo, užstatas grąžinamas.	
3. Valstybės narės užtikrina, kad, taikant įrodymų užtikrinimo priemones, iš pareiškėjo būtų reikalaujama pakankamo užstato ar vienodo užtikrinimo, kuriuo būtų galima kompensuoti bet kokią atsakovo patirtą žalą, numatytą šio straipsnio 4 dalyje.	Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas 223 straipsnis. Įrodymų užtikrinimo tvarka 2. Tais atvejais, kai asmuo, nepateikęs ieškinio, prašo įrodymų užtikrinimo, teismas, užtikrindamas įrodymus, paskiria ne ilgesnį kaip keturiolikos dienų terminą ieškiniui pateikti. Per teismo nustatytą terminą nepateikus ieškinio, teismas nutartimi panaikina įrodymų užtikrinimo priemones. Užtikrindamas įrodymus, teismas gali pareikalauti, kad užtikrinimo prašantis asmuo pateiktų užstatą. Jeigu per teismo nustatytą terminą ieškinys nepateikiamas ir asmuo, patyręs nuostolių dėl įrodymų užtikrinimo, per trisdešimt dienų nepareiškia ieškinio dėl jų atlyginimo, užstatas grąžinamas.	Visiškas
4. Valstybės narės užtikrina, kad įrodymų užtikrinimo priemonės būtų atšauktos arba jų poveikis būtų kitaip panaikintas atsakovo prašymu nepakenkiant žalos, kurios gali būti reikalaujama, kompensavimui, jeigu pareiškėjas per pagrįstą laikotarpį nepradeda proceso kompetentingame teisme, kuris priimtų sprendimą dėl bylos esmės; tokį pagrįstą laikotarpį nustato teismo institucija, reikalaujanti taikyti priemones, jei tai leidžiama pagal valstybės narės teisės aktus, o, nesant tokio nustatymo, šis laikotarpis neturi būti ilgesnis kaip 20 darbo dienų arba 31 kalendorinė diena, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis yra ilgesnis.	Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas 223 straipsnis. Įrodymų užtikrinimo tvarka 2. Tais atvejais, kai asmuo, nepateikęs ieškinio, prašo įrodymų užtikrinimo, teismas, užtikrindamas įrodymus, paskiria ne ilgesnį kaip keturiolikos dienų terminą ieškiniui pateikti. Per teismo nustatytą terminą nepateikus ieškinio, teismas nutartimi panaikina įrodymų užtikrinimo priemones. Užtikrindamas įrodymus, teismas gali pareikalauti, kad užtikrinimo prašantis asmuo pateiktų užstatą. Jeigu per teismo nustatytą terminą ieškinys nepateikiamas ir asmuo, patyręs nuostolių dėl įrodymų užtikrinimo, per trisdešimt dienų nepareiškia ieškinio dėl jų atlyginimo, užstatas grąžinamas.	Visiškas

<p>5. Kai įrodymų užtikrinimo priemonės yra atšaukiamos arba kai jos nustoja galioti dėl pareiškėjo veikimo ar neveikimo, arba kai po to yra nustatoma, kad intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo ar grėsmės pažeidimui nebuvo, teismo institucijos turi teisę atsakovo prašymu reikalauti pareiškėjo suteikti atsakovui tinkamą kompensaciją už tomis priemonėmis padarytus nuostolius.</p>	<p>73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės</p> <p>7. Jeigu teismas taikytas laikinąsias apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstos dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tų priemonių taikymo.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>6. Valstybės narės gali imtis priemonių apsaugoti liudytojų tapatybę.</p>		<p>Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.</p>
<p>8 straipsnis. Teisė gauti informaciją</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad, vykstant procesui dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo ir gavus ieškovo pagrįstą ir proporcingą prašymą, kompetentingos teismo institucijos galėtų reikalauti pažeidėjo ar kito asmens:</p> <p>a) kurio žinioje, kaip nustatyta, yra intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančios prekės;</p> <p>b) kuris, kaip nustatyta, naudoja intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančiomis paslaugomis;</p> <p>c) kuris, kaip nustatyta, teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu;</p> <p>d) kurį a, b ir c punktuose minėtas asmuo nurodė kaip dalyvaujantį prekių gamyboje ar platinime arba paslaugų teikime, pateikti informaciją apie prekių ir paslaugų, pažeidžiančių intelektinės nuosavybės teises,</p>	<p>71 straipsnis. Teisė gauti informaciją</p> <p>2. Pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją gali būti įpareigoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidėjai, kiti asmenys, kurie komerciniais tikslais turi savo žinioje šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių, kurie komerciniais tikslais naudoja šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančiomis paslaugomis arba kurie komerciniais tikslais teikia paslaugas, kurias tretieji asmenys naudoja darydami šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą, taip pat tie, kurie nurodytų asmenų nurodymu dalyvauja gaminant ar platinant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes arba teikiant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias paslaugas.</p>	<p>Visiškas</p>

kilmę ir platinimo kanalus.		
<p>2. Į šio straipsnio pirmoje dalyje minėtą informaciją įeina:</p> <p>a) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų prekių bei paslaugų ankstesnių valdytojų, taip pat planuojamų didmenininkų ir mažmenininkų pavadinimai ir adresai;</p> <p>b) informacija apie pagamintus, pristatytus, gautus ar užsakytus kiekius, taip pat apie gautas už atitinkamas prekes ir paslaugas kainas.</p>	<p>71 straipsnis. Teisė gauti informaciją</p> <p>1. Teismas, remdamasis ieškovo pagrįstu prašymu, teismo proceso metu gali įpareigoti asmenis nedelsiant pateikti informaciją apie šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių ir paslaugų kilmę ir platinimo būdus, ypač:</p> <p>1) šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių (paslaugų) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenine ir mažmenine prekyba užsiimančių asmenų, kuriems buvo skirtos nurodytos prekės ir (ar) paslaugos, pavadinimus arba vardus ir pavardes ir adresus;</p> <p>2) duomenis apie pagamintų, patiektų, gautų ar užsakytų šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių kiekį ir kainą, kuri buvo sumokėta ar turėjo būti sumokėta už tas prekes ar paslaugas.</p>	Visiškas
<p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos, nepažeidžiant kitų įstatymų nuostatų, kurios:</p> <p>a. suteikia teisių turėtojų teises gauti išsamesnę informaciją;</p> <p>b. reglamentuoja pagal šį straipsnį suteiktos informacijos naudojimą civiliniuose ir baudžiamuosiuose procesuose;</p> <p>c. reglamentuoja atsakomybę už teisės gauti informaciją neteislingą naudojimą; arba</p> <p>d. numato galimybę atsisakyti suteikti informaciją, kuri priverstų 1 dalyje minėtą asmenį prisipažinti jam pačiam ar jo artimam giminei dalyvavus intelektinės nuosavybės teisių pažeidime; arba</p> <p>e. reglamentuoja informacijos šaltinių arba asmens duomenų apdorojimo slaptumo apsaugą.</p>		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.
<p>9 straipsnis. Laikinosios ir prevencinės priemonės</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjo</p>	<p>73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės</p> <p>2. Kai yra pakankamas pagrindas įtarti, kad buvo pažeistos šio</p>	Visiškas

<p>prašymu teismo institucijos galėtų:</p> <p>a) įtariamam pažeidėjui nustatyti laikinąjį draudimą, skirtą užkirsti kelią bet kokiam gresiančiam intelektinės nuosavybės teisių pažeidimui, arba laikinai ir pagal nacionalinės teisės aktus nustatant pakartotinę nuobaudą, tęsti šių teisių tariamus pažeidimus arba, jei jie tęsiasi, reikalauti pateikti užstatą, kuris užtikrintų kompensaciją teisių turėtoji; laikinasis draudimas tomis pačiomis sąlygomis taip pat gali būti taikomas tarpininkui, kurio paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama intelektinės nuosavybės teises; draudimui, taikomam tarpininkams, kurių paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama autorių teises ar gretutines teises, taikoma Direktyva 2001/29/EB;</p> <p>b) reikalauti atlikti poėmį arba pristatyti intelektinės nuosavybės teisių pažeidimu įtariamą prekę, siekiant, kad jos nepatektų ar nejudėtų prekybos kanaluose.</p> <p>2. Jei pažeidimas įvykdytas komerciniu mastu, valstybės narės užtikrina, kad, nukentėjusiai šaliai įrodžius aplinkybes, dėl kurių gali kilti grėsmė žalos atlyginimui, teismo institucijos galėtų reikalauti įtariamo pažeidėjo prevencinio kilnojamojo ir nekilnojamojo turto poėmio, įskaitant jo banko sąskaitų ir kitokių lėšų blokavimą. Tuo tikslu kompetentingos institucijos gali reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus arba leisti tinkamai susipažinti su susijusia informacija.</p>	<p>įstatymo nustatytos teisės, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, būtinas užkirsti kelią gresiantiems neteisėtiems veiksams, skubiai nutraukti neteisėtus veiksmus ir įvykdyti teismo galutinį sprendimą, tai yra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uždrausti asmenims daryti gresiantį šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą; 2) įpareigoti asmenis laikinai nutraukti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą; 3) uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises; 4) areštuoti, uždrausti, kad patektų į apyvartą, arba išimti iš apyvartos šio įstatymo nustatytų teisių objektų kopijas ir prekes, jeigu įtariama, kad jos pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises; 5) areštuoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu įtariamų asmenų turtą, kurį turi jie arba tretieji asmenys, įskaitant banko ir kitų kredito įstaigų sąskaitas; taip pat reikalauti pateikti banko, finansinius arba komercinius dokumentus ar sudaryti galimybę susipažinti su šiais dokumentais, jeigu pažeidimas padarytas komerciniu tikslu; 6) taikyti kitas Civilinio proceso kodekso nustatytas priemones. 	
3. Teismo institucijos, taikydamos šio	73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo	Visiškas

<p>straipsnio 1 ir 2 dalyje minėtas priemonės, turi teisę reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų bet kokius prieinamus įrodymus, kurių pakaktų įsitikinti, jog pareiškėjas yra teisių turėtojas ir kad pareiškėjo teisė yra pažeidžiama arba kad gresia toks pažeidimas.</p>	<p>priemonės</p> <p>4. Teismas turi teisę įpareigoti asmenį, kuris prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pateikti visus pagrįstai turimus įrodymus, kurie galėtų pakankamai įtikinti, kad jis ar asmuo, kurio interesais prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra pagal šį įstatymą nustatytų teisių turėtojas ar naudotojas ir kad pareiškėjo teisė pažeidžiama arba kad gresia toks pažeidimas.</p>	
<p>4. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minėtos priemonės būtų taikomos, jeigu reikalinga, neišklausius atsakovo, ypač tuomet, kai bet koks delsimas galėtų padaryti esminę nepataisomą žalą teisių turėtojui. Tokiu atveju, šalims apie tai pranešama be delsimo, ne vėliau kaip tuoj pat pritaikius priemones. Priemonių peržiūrėjimas, įskaitant teisę būti išklausytam, taikomas atsakovo prašymu, siekiant per pagrįstą laikotarpį po pranešimo apie priemones nuspręsti, ar priemonės turėtų būti pakeistos, atšauktos ar patvirtintos.</p>	<p>73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės</p> <p>6. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomą žalą pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios apsaugos priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, tai yra iš karto tas priemonės pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklausytam, laikinosios apsaugos priemonės gali būti peržiūretos siekiant per protingą terminą po pranešimo apie priemonių pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.</p>	Visiškas
<p>5. Valstybės narės užtikrina, kad 1 ir 2 dalyse minėtos laikinosios priemonės būtų atšauktos arba jų poveikis būtų kitaip panaikintas atsakovo prašymu, jeigu pareiškėjas per pagrįstą laikotarpį nepradeda proceso kompetentingame teisme, kuris priimtų sprendimą dėl bylos esmės; tokį pagrįstą laikotarpį nustato teismo institucija, reikalaujanti taikyti priemones, jei tai leidžiama pagal valstybės narės teisės aktus, o, nesant tokio nustatymo, šis laikotarpis neturi būti ilgesnis kaip 20 darbo dienų arba 31 kalendorinė diena, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis yra ilgesnis.</p>	<p>Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas</p> <p>147 straipsnis. Prašymų, susijusių su laikinosiomis apsaugos priemonėmis, nagrinėjimas</p> <p>3. Teismas gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, remdamasis pagrįstu rašytiniu suinteresuoto asmens prašymu dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, iki ieškinio teismui pareiškimo dienos. [...] Teismas, pritaikęs laikinąsias apsaugos priemones, nustato terminą, per kurį turi būti pareikštas ieškinys. Šis terminas negali būti ilgesnis kaip keturiolika dienų. Jeigu ieškinys turi būti reiškiamas užsienio teismui ar arbitražui, terminas negali būti ilgesnis kaip trisdešimt dienų. Nepareiškus per teismo nustatytą terminą ieškinio, laikinosios apsaugos priemonės panaikinamos. [...]</p> <p>149 straipsnis. Laikiniųjų apsaugos priemonių panaikinimas.</p> <p>2. Teismas savo iniciatyva panaikina laikinąsias apsaugos priemones, kai asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo,</p>	Visiškas

	per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio. Ši nutartis atskiruoju skundu neskundžiama.	
6. Kompetentingos teismo institucijos, taikant 1 ir 2 dalyse minėtas laikinas priemones, iš pareiškėjo gali reikalauti pakankamo užstato ar vienodo užtikrinimo, kuriuo būtų galima kompensuoti bet kokią atsakovo patirtą žalą, numatytą šio straipsnio 7 dalyje.	<p>Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas</p> <p>147 straipsnis. Prašymų, susijusių su laikinosiomis apsaugos priemonėmis, nagrinėjimas</p> <p>3. Teismas gali taikyti laikinas apsaugos priemones, remdamasis pagrįstu rašytiniu suinteresuoto asmens prašymu dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, iki ieškinio teismui pareiškimo dienos. Paduodamas šį prašymą, pareiškėjas turi nurodyti priežastis, dėl kurių ieškinys nebuvo pareikštas kartu su šiuo prašymu, pateikti įrodymus, patvirtinančius grėsmę pareiškėjo interesams, ir sumokėti šio Kodekso 80 straipsnio 5 dalyje nustatytą žyminį mokestį ir pusės šio Kodekso 80 straipsnio 1 dalyje numatyto žyminio mokesčio dydžio užstatą. Prašant taikyti laikinas apsaugos priemones, kurios susijusios su nacionaliniuose ar užsienio arbitražuose arba užsienio teismuose nagrinėtinomis bylomis, mokamas trijų šimtų eurų užstatas. Motyvuotu ir įrodymais pagrįstu pareiškėjo prašymu dėl sunkios jo turtinės padėties teismas nutartimi užstato dydį gali sumažinti. [...]</p>	Visiškas
7. Kai laikinosios priemonės yra atšaukiamos arba kai jos nustoja galioti dėl pareiškėjo veikimo ar neveikimo, arba kai po to yra nustatoma, kad intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo ar grėsmės pažeidimui nebuvo, teismo institucijos turi teisę atsakovo prašymu reikalauti pareiškėjo suteikti atsakovui tinkamą kompensaciją už tomis priemonėmis sukeltus nuostolius.	<p>73 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės</p> <p>7. Jeigu teismas taikytas laikinas apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstos dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tų priemonių taikymo.</p>	Visiškas
<p>10 straipsnis. Atkuriamosios priemonės</p> <p>1. Nepažeisdamos bet kokios žalos atlyginimo teisių turėtojų už pažeidimą galimybės ir be jokios kompensacijos, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos teismo institucijos galėtų pareiškėjo prašymu reikalauti taikyti</p>	<p>74 straipsnis. Atkuriamosios priemonės</p> <p>1. Šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti atšaukti, išimti iš apyvartos prekes taip, kad jiems nebūtų padaryta žalos ir būtų užtikrinta jų teisių apsauga (pavyzdžiui, perdirbti į kitas prekes ar taikyti panašias priemones), ar sunaikinti prekes, kurias teismas nustatė kaip pažeidžiančias šio</p>	Visiškas

<p>atitinkamas priemonės prekėms, kurios teismo nustatytos pažeidžiančiomis intelektinės nuosavybės teises, ir atitinkamais atvejais medžiagoms bei priemonėms, kurios daugiausia yra naudojamos tokių prekių sukūrimui ar gamybai. Į tokias priemones įeina:</p> <p>a) atšaukimas ir prekybos kanalų,</p> <p>b) galutinis pašalinimas iš prekybos kanalų, arba</p> <p>c) sunaikinimas.</p> <p>2. Teismo institucijos nurodo, kad tos priemonės būtų įvykdytos pažeidėjo sąskaita, jeigu nėra atsiradusios atitinkamos priežastys, kurios neleidžia taip daryti.</p> <p>3. Svarstant prašymą taikyti atkuriamąsias priemones, atsižvelgiama į pažeidimo rimtumo ir reikalaujamų taikyti gynbos būdų santykį ir į trečiųjų šalių interesus.</p>	<p>įstatymo nustatytas teises, o prireikus – ir medžiagas bei priemones, daugiausia naudojamas nurodytiems objektams sukurti ar gaminti.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos nepaisant kitų asmens, prašančio taikyti šias priemones, žalos, atsiradusios dėl jo teisių pažeidimo, atlyginimo reikalavimų. Šios priemonės taikomos neatlygintinai, pažeidėjo lėšomis, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumo ir taikomos priemonės santykį bei trečiųjų asmenų teisėtus interesus.</p>	
<p>11 straipsnis. Draudimai</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos teismo sprendimą dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo, teismo institucijos galėtų pažeidėjui taikyti draudimą tęsti pažeidimą. Jei tai yra numatyta nacionalinėje teisėje, už tokio draudimo nesilaikymą, jeigu reikalinga, skiriama pakartotinė nuobauda, siekiant priversti jo laikytis. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad teisių turėtojai galėtų prašyti taikyti tokį draudimą, nepažeidžiant Direktyvos 2001/29/EB 8 straipsnio 3 dalies, tarpininkams, kurių paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama intelektinės nuosavybės teises.</p>	<p>70 straipsnis. Teisių gynimo būdai</p> <p>1. Pareiškėjas, ženklo savininkas ar jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pripažinti teises; 2) įpareigoti nutraukti neteisėtus veiksmus; 3) uždrausti atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala; 4) atlyginti turtinę žalą, įskaitant negautas pajamas ir kitas turėtas išlaidas; 5) taikyti kitus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus teisių gynimo būdus. <p>4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, gindami savo teises, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises. Šis draudimas apima su šio įstatymo</p>	Visiškas

	nustatytų teisių pažeidimu susijusios informacijos perdavimo sustabdymą arba, jei tarpininkas techniškai gali tai atlikti, tokias teises pažeidžiančios informacijos pašalinimą, arba draudimą gauti šias teises pažeidžiančią informaciją. Toks teismo sprendimo įvykdymas neatleidžia tarpininko nuo atsakomybės už veiksmus ar neveikimą, susijusius su tokios informacijos laikymu ar perdavimu, buvusiu iki šio sprendimo įsigaliojimo.	
12 straipsnis. Alternatyvios priemonės Valstybės narės gali numatyti, kad atitinkamais atvejais asmens, kuriam gali būti taikomos šiame skirsnyje numatytos priemonės, prašymu kompetentingos teismo institucijos galėtų reikalauti sumokėti piniginę kompensaciją nukentėjusiajai šaliai vietoj šiame skirsnyje numatytų priemonių taikymo, jei tas asmuo veikė ne tyčia ir ne dėl neatsargumo, jei atitinkamų priemonių taikymas jam sukeltų neproporcingą žalą ir jei piniginė kompensacija nukentėjusiai šaliai yra pakankama.	70 straipsnis. Teisių gynimo būdai 3. Kai asmens, kuriam priimamas įpareigojimas nutraukti neteisėtus veiksmus ar taikomos 75 straipsnyje nurodytos atkuriamosios priemonės, veiksmuose dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo nėra kaltės, teismas šio asmens prašymu gali įpareigoti jį sumokėti nukentėjusiai šaliai piniginę kompensaciją, jeigu taikant šioje straipsnio dalyje nurodytus teisių gynimo būdus atsirastų neproporcingai didelė žala tam asmeniui ir jeigu piniginė kompensacija nukentėjusiai šaliai yra priimtina ir pakankama.	Visiškas
13 straipsnis. Žala 1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos teismo institucijos nukentėjusiojo asmens prašymu, reikalautų pažeidėjo, kuris žinodamas arba turėdamas pakankamą pagrindą žinoti, dalyvavo teisės pažeidžiančioje veikloje, atlyginti teisių turėtojų žalą, kuri atitiktų faktiškai jo patirtus nuostolius dėl pažeidimo. Nustatydamos nuostolių dydį, teismo institucijos: a) atsižvelgia į visus atitinkamus aspektus, tokius kaip neigiamos ekonominės pasekmės, įskaitant negautas pajamas, kurių neįgijo nukentėjusioji šalis, neteisėtai gautą pažeidėjo	75 straipsnis. Turtinės ir neturtinės žalos atlyginimas 1. Turtinės žalos atlyginimo tvarką reglamentuoja Civilinis kodeksas ir šis įstatymas. 2. Nustatydamas dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo faktiškai atsiradusios žalos (nuostolių) dydį, teismas atsižvelgia į pažeidimo esmę, padarytos žalos dydį, negautas pajamas, turėtas išlaidas, kitas svarbias aplinkybes. Pažeidėjo gauta nauda šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali būti pripažinta nuostoliais. Šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančios prekės gali būti perduotos tų teisių turėtojams šių prašymu. 3. Šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų negautų pajamų dydis nustatomas atsižvelgiant į tai, kiek pajamų būtų gauta teisėtai naudojantis šio įstatymo saugomu ženklu (tai yra į atlyginimą, kuris paprastai mokamas už teisėtą ženklo naudojimą), taip pat į konkrečias aplinkybes, kurios galėjo sudaryti sąlygas gauti pajamų	Visiškas

<p>naudą ir atitinkamais atvejais kitus ne ekonominius veiksmus, tokius kaip dėl pažeidimo teisių turėtojo patirtą moralinę žalą; arba</p> <p>b) kaip alternatyvą a punktui, jos gali atitinkamais atvejais nustatyti vienkartinę žalos atlyginimo sumą, remdamosi tokiais elementais kaip bent autorinis atlyginimas ar vienkartinis mokestis, kuris būtų sumokėtas, jei pažeidėjas būtų prašęs leidimo naudotis atitinkama intelektualinės nuosavybės teise.</p>	<p>(teisių turėtojų atlikti darbai, panaudotos priemonės, derybos dėl ženklo naudojimo sutarčių sudarymo ir kita).</p> <p>4. Vietoj žalos (nuostolių), faktiškai atsiradusios dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, atlyginimo šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti atlyginimo, kuris turėjo būti sumokėtas, jeigu pažeidėjas būtų teisėtai naudojęs ženkla (tai yra gavęs leidimą), o kai yra pažeidėjo tyčia ar didelis neatsargumas, – iki dviejų kartų didesnio atlyginimo.</p> <p>6. Ženklo savininko teises pažeidęs asmuo privalo atlyginti neturtinę žalą. Šios žalos dydį pinigais nustato teismas vadovaudamasis Civilinio kodekso normomis, reglamentuojančiomis neturtinės žalos atlyginimą.</p>	
<p>2. Kai pažeidėjas dalyvavo teisės pažeidžiančioje veikloje nežinodamas arba neturėdamas pagrindo žinoti, valstybės narės gali nustatyti, kad teismo institucijos galėtų reikalauti atiduoti pelną arba atlyginti žalą, ir tai galėtų būti iš anksto nustatyta.</p>	<p>75 straipsnis. Turtinės ir neturtinės žalos atlyginimas</p> <p>5. Kai pažeidėjas atlieka veiksmus nežinodamas ir neturėdamas žinoti, kad jis pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises (tai yra jo veiksmuose nėra kaltės), teismas šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali išreikalauti iš pažeidėjo gautą naudą. Pažeidėjo gauta nauda laikoma visa tai, ką pažeidėjas sutaupė ir (ar) gavo pažeisdamas šio įstatymo nustatytas teises. Pažeidėjo gauta nauda nustatoma ir išieškoma neatsižvelgiant į tai, ar pats teisių turėtojas tokią naudą, kokią gavo pažeidėjas, būtų gavęs, ar ne. Nustatant pažeidėjo gautą naudą, teisių turėtojas turi pateikti tik tuos įrodymus, kurie patvirtintų pažeidėjo gautas bendras pajamas; kokia yra pažeidėjo grynoji nauda (nauda, atskaičius išlaidas), turi įrodyti pats pažeidėjas.</p>	Visiškas
<p>14 straipsnis. Teismo išlaidos</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad laimėjusios šalies patirtas pagrįstas ir proporcingas teismo ir kitas išlaidas paprastai padengtų pralaimėjusioji šalis, jei tai neprieštarauja teisingumui.</p>	<p>Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas</p> <p>93 straipsnis. Bylinėjimosi išlaidų paskirstymas</p> <p>1. Šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą.</p> <p>2. Jeigu ieškinys patenkintas iš dalies, šiame straipsnyje nurodytos išlaidos priteisiamos ieškovui proporcingai teismo patenkintų reikalavimų daliai, o atsakovui – proporcingai teismo atmestų ieškinio reikalavimų daliai.</p>	Visiškas

	<p>3. Šiame straipsnyje išdėstytos taisyklės taikomos taip pat ir tam žyminiam mokesčiui, kurį šalys įmoka paduodamos apeliacinius ir kasacinius skundus, taip pat prašymus dėl proceso atnaujinimo.</p> <p>4. Teismas gali nukrypti nuo šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytų bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklių, atsižvelgdamas į tai, ar šalių procesinis elgesys buvo tinkamas, ir įvertindamas priežastis, dėl kurių susidarė bylinėjimosi išlaidos. Šalies procesinis elgesys laikomas tinkamu, jeigu ji sąžiningai naudojosi procesinėmis teisėmis ir sąžiningai atliko procesines pareigas.</p>	
<p>15 straipsnis. Teismo sprendimų skelbimas Valstybės narės užtikrina, kad teisiniuose procesuose dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo, teismo institucijos galėtų pareiškėjo prašymu ir pažeidėjo sąskaita reikalauti taikyti atitinkamas priemones informacijos apie sprendimą skleidimui, įskaitant viso ar dalies sprendimo pateikimą ar skelbimą. Valstybės narės gali numatyti kitas papildomas viešumo priemones, kurios tinka konkrečiomis aplinkybėmis, įskaitant pastebimą reklamą.</p>	<p>76 straipsnis. Teismo sprendimo paskelbimas Priimantis sprendimą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo teismas šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją savo lėšomis paskelbti informaciją apie priimtą sprendimą, įskaitant viso ar dalies sprendimo paskelbimą visuomenės informavimo priemonėse ar kitokiu būdu. Teismo sprendimas arba informacija apie priimtą teismo sprendimą gali būti paskelbta po teismo sprendimo įsiteisėjimo, jeigu teismas nenustato kitaip. Teismo sprendimo paskelbimo būdas ir kiek skelbti nustatoma pačiame sprendime. Šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti, kad pažeidėjas iš anksto sumokėtų į teismo nurodytą sąskaitą pinigų sumą, reikalingą informacijai apie priimtą teismo sprendimą ar teismo sprendimui paskelbti.</p>	Visiškas
<p>16 straipsnis. Valstybių narių sankcijos Nepažeisdamos civilinių ir administracinių priemonių, procedūrų ir gynybos būdų, nustatytų šioje direktyvoje, valstybės narės gali taikyti kitas atitinkamas sankcijas tais atvejais, kai yra pažeistos intelektinės nuosavybės teisės.</p>		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.
<p>17 straipsnis. Elgesio kodeksai Valstybės narės skatina: prekybos ar profesines asociacijas ar organizacijas sudaryti elgesio kodeksus Bendrijos lygiu, skirtus padėti ginti intelektinės nuosavybės teises, visų pirma rekomenduojant</p>		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.

<p>optinėse plokštelėse naudoti kodą, kuris leistų identifikuoti jų gamybos kilmę; Komisijai teikti nacionalinio ir Bendrijos lygio elgesio kodeksų projektus ir tokių elgesio kodeksų taikymo vertinimus.</p>		
<p>18 straipsnis. Vertinimas 1. Po trejų metų nuo 20 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos kiekviena valstybė narė Komisijai pateikia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą. Remdamasi šiomis ataskaitomis, Komisija parengia ataskaitą apie šios direktyvos taikymą, įskaitant taikytų priemonių veiksmingumo vertinimą, taip pat jos poveikio naujovėms ir informacinės visuomenės plėtrai vertinimą. Toji ataskaita perduodama Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Kartu, prireikus ir atsižvelgiant į Bendrijos teisinės tvarkos pokyčius, pateikiami šios direktyvos pakeitimų pasiūlymai. 2. Valstybės narės Komisijai teikia visapusišką pagalbą ir paramą, kurios jai gali reikėti rengiant šios straipsnio dalies antroje pastraipoje minėtą ataskaitą.</p>		<p>Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.</p>
<p>19 straipsnis. Apsikeitimas informacija ir korespondentai Siekiant skatinti bendradarbiavimą ir valstybių narių tarpusavio ir su Komisija keitimąsi informacija, kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar kelis nacionalinius korespondentus klausimams, susijusiems su šioje direktyvoje numatytų priemonių įgyvendinimu. Informaciją apie nacionalinį korespondentą</p>		<p>Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.</p>

(korespondentus) jos praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.		
20 straipsnis. Įgyvendinimas 1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję per 24 mėnesius nuo šios direktyvos priėmimo dienos, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Valstybės narės patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės“.	1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, tikslas ir taikymo sritis 4. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede. Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo priedas ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL 2004 m. <i>specialusis leidimas</i> , 17 skyrius, 2 tomas, p. 32). 2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas 1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d. 2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.	Visiškas
20 straipsnis. Įgyvendinimas 2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatas.		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.
21 straipsnis. Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> .		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.
22 straipsnis. Adresatai Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.		Nuostatos perkėlimas į nacionalinę teisę nereikalingas.